

תת"ע (אשדוד) 4240-08-19 - אזולאי אברהם נ' מדינת ישראל

תת"ע (אשדוד) 4240-08-19 - אזולאי אברהם נ' מדינת ישראל/שלום אשדוד

תת"ע (אשדוד) 4240-08-19

אזולאי אברהם

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באשדוד

[26.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

החלטה

1. בפני בקשה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 22.9.19, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי עובדות כתב האישום, המבקש נהג ביום 26.3.19 ברכב עליו ניתנה הודעת אי שימוש וללא רשיון רכב תקף.

3. גזר הדין בעניינו של המבקש ניתן ביום 22.9.19, המבקש נשפט בהעדר התייצבות לאחר שזומן לדין כדין. המבקש קיבל מהשוטר את הדוח כשבגוף הדוח רשום מועד הדיון.

4. ביום 6.6.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, לטענתו לא התייצב לדין משום שלא קיבל הזמנה לדין. לדבריו, נאמר לו כי צריך למסור את רכבו למגרש רכב אך לא נאמר לו כי זומן לדין בבית המשפט. לענין העבירות המיוחסות לו, טען המבקש כי אכן נהג ללא רשיון רכב תקף זאת בשל מצבה הבריאותי של אימו. המבקש ציין כי ישנן מספר חתימות באישור המסירה אשר נראות שונות משלו על כן ביקש לברר. עוד מסר כי למד אודות הדוח בשל תביעה ביטוחית כנגדו. המבקש ציין כי מצבו הכלכלי ובריאותי אינם טובים ועל כן זקוק לרשיונו. המבקש גיבה בקשתו במסמכים.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדין שכן זימון לדין נמסר למבקש ביד ואף נחתם על ידו. עוד טענה המשיבה, כי אין בבקשתו של המבקש כדי להצביע על עיוות דין נוכח העובדה כי גם כיום אין ברשותו רשיון נהיגה.

דין

6. על מנת לבחון האם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדין במועד.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:
"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."
7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים. ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם).
בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).
8. בחנתי את טענותיו של המבקש:
מהנתונים עולה כי המבקש זומן כדיון. הדוח הכולל את מועד הדיון נמסר לו על ידי השוטר. לפיכך, סיבת אי התייצבותו של המבקש אינה מוצדקת.
לענין ריבוי חתימות ביום קבלת הדוח, מדובר על חתימות של מספר נהגים שונים בגין דוחות שונים שניתנו באותו יום (אחת מהן היא חתימתו של המבקש) ועל כן בקשת המבקש לברר מהות החתימות אינה רלוונטית.
אין כל הסבר מוצדק לשיהוי של מעל 4 שנים בהגשת בקשה זו.
9. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:
"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."
10. המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין, אלא להיפך, הודה בביצוע העבירה בציינו כי נסע ביודעין ללא רשיון רכב תקף.
הצורך של הנאשם ברשיון נהיגה אינו מצדיק לכשעצמו הקלה בעונש.
לא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן למבקש יומו.
11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.
ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדין אליו הוזמן, משאין כל הסבר מוצדק לשיהוי הממושך בהגשת הבקשה, ומשלא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.
13. הבקשה נדחת.
14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ד, 26 יוני 2024, בהעדר הצדדים.